

166
22546
The Word" - Ukrainian Weekly

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, Різдво Христове, 7 січня 1946 Ч. 2. (9)

СИМВОЛ ЖИТТЯ

Християнська наука має надлюдську силу саме тому, що вона — така... людська. Божина подія з Святого Письма зростає до значення символу людських змагань і терпнів: Народження Христа в яслах — символ правди, що велике і вартиче в житті народжується в убогій простоті. Смерть на хресті на Голгофі, розп'яття — великий символ людських страждань в ім'ї ідеї. Воскресіння — символ пе-

СПІВРОБІТНИКАМ, ЧИТАЧАМ І ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ ЛЮДЯМ ШЛЕМО ІЩИРЕ ВІТАННЯ
з нагоди
РІЗДВЯНИХ СВЯТ

ОСІДОК ОБ'ЄДНАНИХ НАРОДІВ

Лондон. В перших днях січня п. р. до США прибуло сім представників пілотового комітету Організації Об'єднаних Народів, щоб вибрати постійний осідок цієї організації. Як довідуючись з останніх звітів, підготовчий комітет постановив запропонувати осідок Об'єднаних Народів в районі Нью-Йорку або Бостону.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ОРГАНІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ АРМІЇ

Нью-Йорк. Вашингтонський кореспондент часопису «Нью-Йорк Таймс» повідомляє, що в січні цього року в Лондоні відбудеться перша конференція військових працівників п'яти великорізниць, щоб опрочисти плани створення міжнародної армії. Ініціатором цієї конференції є уряд Великої Британії.

СІЛЬКИ ПРИМУСОВО ВІВЕЗЕНИХ ОСІБ ПОВЕРНУЛОСЯ НА БАТЬКІВЩИНУ

Франкфурт. Як повідомляє «Ді Нойе Цайтунг» з американської окупованої зони Німеччини, дотепер повернулося долому 86 віс. примусово вівезених робітників-чужинців: 85 до 100 віс. громадян Бельгії, Данії, Франції, Греції, Голландії, Італії, Югославії, Люксембургу, Норвегії, Росії та Чехословаччини; половина поляків, румун та мадарів; 25 віс. болгарів; 3 віс. естонців, латишів та литовців; 2,6 віс. бездержавників.

ФРАНЦУЗЬКІ СОЦІАЛІСТИ ВИШЛИ З БЛЮКУ ЛІВИХ ПАРТІЙ

Паріж. Виконавче бюро французької соціалістичної партії відкликало свого представника з блюку лівих партій, який був створений перед виборами в жовтні м. р. з радикал-соціалістів, комуністів, професійних спілок та ліги для охорони прав людини.

БЮРО РОЗШУКІВ ЗА ПОГРАБОВАНИМ МАЙНОМ

Берлін. Американське Військове Правління запросило ряд звільнених європейських країн надіслати свої комісії до американської окупованої зони Німеччини, щоб прискіпити ідентифікацію їхнього майна, що його пограбували нацисти. Голландія і Франція вже надіслали такі комісії. Очікують ще комісії з Бельгії, Польщі, ССРСР, Норвегії та Югославії.

КАРТОТЕКА ЧЛЕНІВ НАЦІСТСЬКОЇ ПАРТІЇ В БЕРЛІНІ

Берлін. До Берліна спроваджено повну картотеку членів нацистської партії з великою кількістю партійних актів і кореспонденцій, які, як вже ми повідомляли, знайдено в одній з мюнхенських фабрик паперу. Цей матеріал буде упорядкований за алфавітом та захованний в одному з підземних будинків. Над його упорядкуванням працюватимуть 163 старшини підібраних німецьких службовців під дглаглом 30 американських знавців. Треба сподіватися, що ці документи відіграють велику роль під час політичної чистки, бо знаходить там не тільки прізвища членів партії, але також є списки їхніх осіб, яких партія відмовилася прийняти до своїх членів.

ремоги ідеї на полі, скропленому кров'ю і освяченню смертю мучеників за ідею. Все це, все ці постаті і події, якою зображені нам зміст і ціль життя людей і народів, вчать правдиво розуміти життя і по правді постулати...

Одно з таких подій зі Святого Письма, що особливо промовляє до наших сердеч, є переказ про втечу Пресвятої Родини до Єгипту. Цар Ірод, дозвіливши від вішуків, що Новонароджене Дитя вирізу владу, наказав своїм опричникам убити всіх дітей, народжених у цьому році. Тому Пресвята Родина мусила відійти до Єгипту, щоб рятувати життя Ісуса. Там вона переждала час, поки не вмер проявлений Ірод, щоб вернутися потім назад на свою батьківщину. О. Г.

Під чужим похмурим небом святуємо цьогорічне Різдво. Не чуємо рідних дзвонів св. Софії і Юра, не йдемо на прощу до Почаївської Божої Матері...

Білою габию вкрита, січневим морозом скута наша многостраждана земля — Україна, в смутку зустрічатиме споконвічне свято Коляди — день народження Христа. Вона бо втратила мільйони найдорожчих синів своїх і дочек, які не сидять за святковий стіл, не їстимуть урочистої куті, що передає животворчу силу нашадкам від прадавніх часів. Кожна українська сім'я і кожна українська мати обильється слізми жалю, бо на 12 мільйонів родин припадає 12 мільйонів незабутніх втрат. Від радісного свята народження від пустиною смерті. Українська мати в цю хвилину найглибше відчуває кінцевий акт драми Марії — матері Христа, бо можна з них породила сина їїмовір для того, щоб він згинув на Голготі кривавої війни...

На залишках сіл, на руїнах міст святує Україна цьогорічне Різдво. З льхів і землянок глухо лунатиме коляда, бо хати погоріли. Мало де продзвінити дитячі голоси, несучи радісну вість про колишнє народження Христа...

Але й над нашою землею поломенітимуть вічні зорі, і по нашій землі пройде живий Христос — носій боротьби за вічну правду. За ту правду боролися і вмирали країні сини народу нашого.

Найбільшим скарбом людства, найціннішою

ПРАВДА ХРИСТОВА

моральною вартістю у світі є воля. Ота освіана в піснях і гімнах, піднесена до святої ідеалу воля, на яку має природне право людська одиниця й народ.

Христос майже 2000 рр. тому проголосив війну рабству і невільницькій системі. Його нахінене слово було склероване з усією силою проти рабовласників і їхніх посілак, які насували люди, звели її до стану тварин, позбавленої найелементарніших прав. Раб мусив працювати на свого власника, любовні-раби продавали на торгах як товар.

Могутнє слово Христа про воля й про любов до білянного стало міцним знайдідям для цілих поколінь і народів у боротьбі за визволення.

«Приайдіть до мене всі трудачі й гноблені, і я заспокою вас» — казав він усім, хто має вуха, щоб слухати. «Люби білянного, як самого себе». «Коли хтось належе, що любить Бога, а брата свого ненавидить, той належе неправду».

Ці слова полуєм'ям правди палили гноблені, і вени впродовж століть намагаються поборювати величну науку Христа.

Робітні держави системи не тільки існували в минулому, їх намагаються відродити і в наш час різни тоталістичні держави. В цих державах людина позбавлена всіх прав, вона в їхніх від влади держави. Праця одиниця і гуртів там належить державі, а коли працівник хоче боронити свої соціальні інтереси, домагається більшої платні або скорочення часу роботи, то його вважають противниками держави і судять як ворога народу. Робітник у тоталістичних системах позбавлений майна, в нього немає інших засобів до існування, крім його робочої сили, яку він продав державі. Боронити свої інтереси він не може через професійні спілки, як то бував демократичні країнах. Права на продуцтві своєї праці робітник там не має. Тому наука Христова в тоталістичних державах зазнає жорстоких переслідувань, бо вона боронить волю людини.

Та віковічна правда ще не вдалось задушити ніяким диктатором. Вона рве ланцюги в'язниць і концентратарів, вона боре всі націльства і нахвалює.

На чужині святуємо цьогорічне Різдво. Десять там, на залишках рідних оселі сидуть за святковий стіл наші рідні — батьки, матері, брати і сестри, і в кожній сім'ї лишиться вільне місце — вони призначенні для тих, що пішли у світ шукати великої праці, вони призначенні для тих, що нараються за ідеал правди на землі, вони призначенні й для тих, що вже ніколи не вернуться до рідних сіл і міст України, бо згинули в боротьбі за свої чужі інтереси...

І вітію для матерів нашої нації, які в Свят-вечір нам'єм спомину прохомлють серце своє, хай буде приклад Марії — Матері Христа. Вона була мухи свого сина, як бачили матері нашої нації мухи своїх синів, що пішли боротися за правду.

День народження Христа — Символ перемоги життя, символ перемоги правди над злом.

І правда переможе! Д. Сіяч.

ЗНОВУ ХЛІВ НА КАРТКИ У ФРАНЦІЇ

У Франції з днем 1 січня п. р. хліб буде знову продаватися на картки (два місяці хліб продавався на вільному ринку). Звичайний споживач буде одержувати щоденно 300 гр. хліба. Рационалізація хліба стала концепцією тому, що минуворічний збір хліба у Франції зможе задоволити лише половину його затрібовання, а ввіз зважає з США, Канади та Аргентини не буде таким великим, як цього сподівалися.

РАТИФІКАЦІЯ ПРОЕКТУ ПРО ВАЛЮТУ

Вашингтон. Під час урочистого засідання американського державного департаменту представники 28 держав підписали американський проект Бретона Вудса про валюту.

ІНФЛЯЦІЯ В МАДЯРЩИНІ

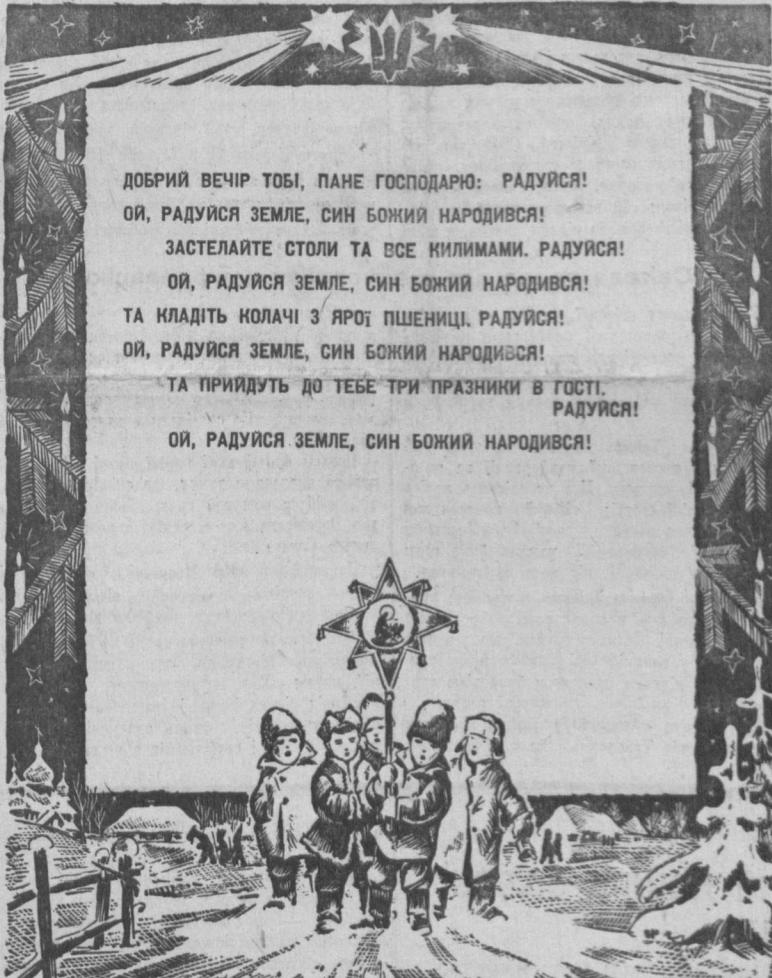
Будапешт. Інфляція в Мадярщині приведе до небувального зниження курсу пеня. Ціна долара дорівнює тепер 500.000-600.000 пеня. Мадярський уряд виключає з обігу частину грошей, щоб тим підвищити вартість пеня.

ОБМеження ПРАВ ЯПОНСЬКОГО ІМПЕРАТОРА

Токіо. Японські педагоги та письменники зажадали від уряду нового закону, на підставі якого мали б бути звужені права імператора в політиці та в управлінні, а його урядові компетенції обмежилися виконанням переміннільних активів.

У ВАГА!

Чергове число нашого часопису вийде 18 січня ц. р.

Наради трьох в еспанській справі

амбасадором у Вашингтоні, а тепер членом еспанського республіканського еміграційного уряду, з яким вони обговорюють еспанську ситуацію.

НАСЕЛЕННЯ ШЛЕЗВІГУ БАЖАЕ ПРИЛУЧЕННЯ ДО ДАНІЇ

Цю річ. За повідомленням швейцарського часопису «Нойе Цюрхер Цайтунг», новий данський прем'єр Кнуд Бристенсен заявив, що уряд Данії з задоволенням виконав бажання південного Шлезвігу, більшість населення якого бажає об'єднатися з Данією. Данські консерватисти і соціал-демократи не погодилися у цьому питанні з позицією уряду та перестерігають, що Данія, в разі прилучення до неї південного Шлезвігу, одержить німецьку національну меншину, з тим самим втратити характер національної держави.

Результати московської конференції

Офіційне звідомлення про закінчення нарад

Москва. Остаточне звідомлення про відсід нарад трьох міністрів на одинадцятій конференції у Москві подано до відома 28 грудня о 4 годині ранку одночасно у Вашингтоні, Лондоні та Москві. Звідомлення має такі пункти:

1. Узгоджені поглядів трьох міністрів у справах мирових договорів (про це писали ми вже в попередньому числі «Слова»).

2. Устійнення функції Комісії Далекого Сходу, яку встановлено замість дотеперішньої Об'єднаної Комісії для Далекого Сходу та створення Ради Альянтів для Японії. Далекосхідна Комісія матиме 11 членів-представників США, Великої Британії, ССР, Китаю, Франції, Голландії, Канади, Австралії, Нової Зеландії, Індії та Філіппін. Завдання цієї комісії — не устійнити підстави й методи, на основі яких Японія має виконати свої капітуляційні завоювання. Осієк Комісії для Далекого Сходу буде у Вашингтоні, але в разі потреби наради мотивувати вестися на іншому континенті, навіть у Токіо. Постанови комісії можуть бути прийняті тільки за згодою представників США, Великої Британії, ССР та Китаю (членів комісії), бо ці держави несуть головну відповідальність за мир на Далекому Сходу. Проте в контролі над Японією особливу роль, як і досі, відіграватимуть США. Генерал Мек Артур буде, як і дотепер, єдиним представником виконавчої влади альянтів у Японії.

Рада Альянтів для Японії буде створена з головних командувачів альянтських військ або їхніх заступників та представників США, Великої Британії, ССР та Китаю. Представник Великої Британії заступатиме водночас Англію, Австралію, Нову Зеландію та Індії. Осієк Ради має бути в Токіо. Рада Альянтів має бути дорадчим органом при альянтських головних командувачах.

3. Віднова державної незалежності Кореї з демократичним урядом. Процес цієї віднови ітиме трьома етапами.

4. Невірчання до справ Китаю, який має бути одностайно державою з демократичним устроем та чунгінським національним урядом на чолі.

5. Запривадження демократії в Румунії шляхом включення до румунського уряду по одному представникові народної хліборобської партії та партії лібералів і переведення, після поширення уряду, вільних демократичних виборів, у яких зможуть брати участь усі демократичні та антифашистські партії. Уряд має дати гарантію свободи преси, слова, релігії та свободи зборів. Закінчуєчи ці завдання, уряд матиме підтримку комісії альянтів, що має негайно прибути до Букарешту, щоб провести розмови з королем Михаїлом та тендерішним урядом. До складу цієї комісії входять заступники комісара за кордонних справ ССР Вишнівський, послі США та Великої Британії в Москві — Аверел Гарріман і Сер Архібальд Клярк-Кер.

6. Порада болгарському урядові вітчизняного фронту прийнята в склад цього уряду ще двох представників інших демократичних партій.

7. Контроля атомової енергії за допомогою окремої Комісії Об'єднаних Народів та вземний обмін досвідом на цьому полі. Виключення атомової бомби та інших засобів масового знищенні зі збройних програм усіх націй. До цієї комісії має належати, крім Канади, 11 країн, що входять до Ради Безпеки співдружності і суспільних питань.

Реакція держав на постанови московської конференції

(ОВІ, ББЦ, УП.) Постанови, подані у звідомленні після закінчення московської конференції трьох, спровали у різних країнах та їх урядах, що не брали участі у конференції, а московські розмови зачіпали або могли зачіпати їхні справи, різні враження.

У Першій звідомлення з Москви викликало глибочочий настрій та принесло розчарування, як потала «Асошиєйт Прес».

Китай прийняв московські постанови з задоволенням.

Французький уряд відбув кабінетне засідання з рефератом міністра закордонних справ Жоржа Біо про перебіг московських розмов та вирішив перед висловленням своєї згоди на московські постанови вислати запити щодо пунктів звідомлення на адресу Вашингтона, Лондону й Москви.

На засіданні італійського кабінету вирину-

ло розчарування Італії в зв'язку з вислідом московських нарад. У резолюції до великоріджа висунув італійський уряд пропозицію, що ті узали до уваги участь Італії в працях альянтів та втягніть її до дипломатичної співпраці. Громадська думка в Римі висловлює побоювання, що мировий договір з Італією буде «здогадкою» альянтами.

Урядові болгарські кола висловлюють своє задоволення з московських постанов.

Болгарський прем'єр заявив, що болгарський уряд буде докладати усіх зусиль, щоб запровадити в житті поради великоріджа, вміщені у постановах московської конференції.

Також і міністер закордонних справ Данії подав 28 грудня декларацію, в якій заявляє, що Данія має право офіційно брати участь у мирових переговорах над майбутнім урегульованням спору Німеччини.

Що сказали міністри Бирнс і Бевін

(«Ді Ної Цайтунг»). Перед своїм виїздом з Москви по закінченні нарад міністер Бирнс заявив також: «Це була дуже конструктивна конференція, не лише тому, що урегулювали багато проблем, але також і тому, що встановила між представниками трьох країн сердечні взаємини, які подають надії на дальші урегулювання інших проблем в такому ж дусі». Дані заявив міністер США, що всі пункти, в яких осягнено порозуміння, подає офіційне звідомлення. Про справу Франції сказав дослівно: «За винятком мирової конференції, не обговорювалося ніяких питань, в яких

Франція є безпосередньо заінтересована».

Британський міністер Бевін, на запит журналістів про справу Першої, заявив, що перське питання було в усіх летальних предметом розмов трьох міністрів, але в цій справі не отримано достатнього порозуміння. Ця справа буде далі предметом дипломатичних розмов. Як погодилися, чужі військові частини мають покинути Персію до 2 березня 1946 р. Далі міністер Бевін сказав: «Я не бажав би викликати враження, що на одній конференції можуть бути розв'язані всі проблеми».

Світова преса про московську конференцію

У коментарях світової преси до випадків та постанов московської конференції пробивається на перше місце почуття полегші, що переговори між трьома великорідженнями знімуть виступи на порядок денний та не будуть безпідліні.

«Нью-Йорк Таймс» вважає остаточне звідомлення з московської конференції за високо наявний документ. Про це сказав навіть заголовок цієї статті: «Новий початок для світу». Стаття заявляє, дослівно: «Учасники московської конференції можуть бути горді за досягнуті результати, і світ може відхнути».

«Нью-Йорк Геральд Трайбун» висловлює думку, що це не є в якому разі дисcredитизація нарад у Москві, коли стверджує, що рішення отримуються у великій мірі ділянки процедури. Мабуть оція діяльності процедури була тією скелью, об яку розбилася лондонські розмови.

Як інформує «Асошиєйт Прес», російські домагання від Туреччини мали бути також

предметом московських розмов міністрів, але в цьому питанні не дійшли участники конференції ніякого порозуміння. Ця ж сама пресова агенція піддає, що французьке питання відогрело у московських нарадах «невзначну роль», менші, ніж сподівалися цього політичні коаліції світу. Органи британської партії праці «Дейлі Геральд» висловлюють думку, що співпраця альянтів, якій загрожував крах, знову відбудована для Європи та, в свою чергу, також і для Далекого Сходу.

Лондонський «Нью Кронікал», розглядаючи основи вислідів конференції, підкреслює, що віс три великорідження поробили поступки.

Англійський консервативний «Таймс», обмірковуючи підсумки московської конференції, пише: «Три великорідження, незадовільні їхніми різними інтересами та цілком відмінними вихідними пунктами, мають одне спільне запіддавлення: мир і стабілізація в усому світі».

Французький «Лібертасіон» називає порозуміння трьох великорідження у Москві основою світової організації миру.

Советські «Ізвестії» пишуть дослівно: «Під час засідань Народів. Ця комісія має звітувати Раді Всесвітньої Безпеки, яка, в свою чергу, передаватиме її постанови іншим інститутам Об'єднаних Народів, а це буде або плenum або об'єднаній Раді Об'єднаних Народів, або Раді для співдружності і суспільних питань.

У московській «Правді» висловленій погляд: «Широкий засід розгляданих проблем вказує, що співпраця великорідження ділі розвинулася задовільно. Велике значення має порозуміння про посилення до життя комісії Об'єднаних Народів для контролю атомової енергії».

У зв'язку з постановами московської конференції японська преса висловлює побоювання за долю імператора Гірохіто, приталочи, що «росіяни й китайці вже давно вживали заходів, щоб усунути імператора».

ЧЕРГОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ТРОХ МІНІСТРІВ ВІДБУДЕТЬСЯ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. Офіційно повідомляють, що чергова конференція трьох міністрів закордонних справ США, Великої Британії та ССР відбудеться у Вашингтоні. Відкриття цієї конференції визначено на 15 березня 1946 р.

ТУРЕЦЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ОСТЕРІГАЕ ПЕРЕД ВТРАТАМИ НА ВИПАДОК СОВЕТСЬКО-ТУРЕЦЬКОЇ ВІЙНИ

Аїкі ара. Турецький генерал Кілзім Карабекір заявив на Національних Зборах, що Росія і Туреччина мали б «великі» втрати, коли б червоні й турецька армії зударилася в насилку советських домагань. Лондонський «Таймс» цитує слова Карабекіра, який сказав, що Туреччина воявляє з Росією, якщо та буде рішуче домагатися від Туреччини територіальних поступок. Прилуччя турецької частини Вірменії до ССР привело до гегемонії ССР в Малій Азії, а це означало бікнене Туреччини.

«Асошиєйт Прес» повідомляє, що советська агенція Тасс, що група вірменські війська в Египті створила вірменську національну ради, яка домагається, щоб Туреччина відступила своєї вірменській області для советської Вірменії.

МИРОВІ ПЕРЕГОВОРЫ В КИТАІ

Чунгкінг. В кінці грудня м.р. знову почалися мирні переговори між китайським центральним урядом та комуністами. Уповноважені від комуністів передали представникам уряду віту, в якій запропонували вегайво безумовне припинення ворожих дій між військами обох партій. Теперішнія пропозиція передається припиненням війни з затриманням тієї лінії, яка тепер є між обоюдними військами, в той час як на попередніх переговорах комуністи домагалися, щоб усі війська відступили на лінію, що відповідала фронтові перед капітуляцією Японії. Відповіль на цю позицію китайський національний уряд дасть найближчим часом.

НИМЕЦЬКИ НИЦІЛЬНИКИ ДЛЯ АНГЛІЇ

Лондон. До одного з портів у Шотландії прибуло два німецькі ніцильники найвищого типу. Це є перші німецькі кораблі, що, на підставі потсдамської угоди, мають бути передані Англії.

Др. Степан Баран.

Демографічні зміни на наших західних окраїнах

Як наслідок недавньої світової війни, стались які і найближчим часом ще стануться великих демографічні зміни в національнім, віропівідім і расовим у цілій низці держав європейського суходолу і на азійських просторах ССР. Демографічні зміни в складі населення позначаються безперечно і на Далекому Сході, внаслідок розвалу японської імперії, частково і в Передній Азії та деяких областях Африки, як вислід пізнього зникнення з географічної мапи недавньої італійської коронаційної імперії. Деякі демографічні зміни будуть насправді і за окопами, в Америці, а навіть можливо і в далекій досі для ім'ярії, шільно замкненій ізольованій Австралії, якщо й вона, ратуючись перед поважною загрозою депопулізації і заливи життя рисою, стане доступною для широкій європейської імміграції — не тільки, як давніше, англо-саєскої. Та найбільш демографічні зміни стались які і ще дали настичи на теренах Української СРСР. Соціалістичної Республіки (УССР), що зазнала перед тим і в часі недавньої війни величезних втрат в людях, які є безпосередньою жертвою війни, різних переселень і виселень та поселень там часто

зіткнулися зі знищувальним залівом, передусім у колишній царській Росії.

В реєстрації вже доконаних фактів може сьогодні зазначити, що на наших західних окраїнах — на Холмщині (з Підляшшям), Післянні і на Лемківщині нема вже українського населення. Наша етнографічна територія зменшилася тут відразу приблизно на 12.500 км. км. себто на простріл такої величини, як ціла Карпатська Україна, сьогодні складова частина УССР. Сталося це після виконання договору за апробацію Москви між кінським і варшавським урядами від 15 березня 1944 р. (переселення поляків з УССР до Польщі — на захід поза т. зв. лінію Керзона) і з Польщею з Польши на схід від лінії лінії. На місце виселених прибули поляки, в першу чергу виселені з УССР. Чисельність виселених на схід українців годі вже тепер точно визначити, мабуть виселено їх цілком, або ж менше пів мільйона. Як кажуть поселюють їх головно на українських етнічних теренах, переважно вже відразу як колгоспників.

Перестали існувати фактично обидві православні енкархії — холмсько-шляхівська і краківсько-лемківська, архієреї яких из еміграції, а вірніх виселено. Холмський православний собор на Даниловій Горі знову в польських руках, сам Холм, столиця його основника короля Данила, володаря галицько-волинської держави і його наслідників з 13-го по 14-й століття зникається та поселяється тільки історично згадані.

Апостольська адміністрація Лемківщини, створена ліквідатором Апостолом. Столицею від 10 лютого 1934 р. західами польського уряду з початкових причин для дев'яти південних азійських деканів (128 парафій), фактично теж вже більше не існує. Немає вірних, бо їх виселено.

Апостольська адміністрація Лемківщини, створена ліквідатором Апостолом. Столицею від 10 лютого 1934 р. західами польського уряду з початкових причин для дев'яти південних азійських деканів (128 парафій), фактично теж вже більше не існує. Немає вірних, бо їх виселено.

У СТОЛІТТЯ „ЗАПОВІТУ“

На Різдво 7. I. 1946 р. (25. XII. 1945 р. ст. ст.) минає 100 років з дня написання одного з найсильніших і наймогутніших творів українського письменства славетного «Заповіту» геніального співця України Тараса Григоровича Шевченка.

На перший день Різдва 25 грудня 1845 р. (за старим стилем) Шевченко був у Переяславі. Він лежав у ліжку тяжко хворий. Несамохіт з'являлися думки про можливість передчасної

смерти. Молодий 31-літній поет, що в той час був у розквіті своєї творчості, написав землякам свій геніальний твір — «Заповіт». Тривалання висловлював у ньому поет. Перша бажання — бути похованом «серед степу широкого на Україні милій». Безмежно, безтимно любив многострадальний Співачьїм Рідну Землю. Лиха доля рано погнагала його віддалену чужину. Вільно, Варшава, похмурий Петербург — це той тяжкий шлях на Москівщину, який пройшов Шевченко до 31 року свого життя, таєм шлях, про який він згадує в своїй поемі «Батерина»:

«Даліжі шляхи, пане-брать!

Знаю його, знаю!

Аж на серці похолоне,

Як його згадаю.

Попоміряв і я колись —

Шоб його не мірати!...

Після довгої розлуки з Рідним Краєм Шевченко в 1843 році, а потім в 1844 і 1845 році відвідав Україну. І ці «три літа» були періодом найвищого пізнесення поетичного генія, періодом, коли Шевченко створив найкрасіші перлинки української поезії, серед яких «Заповіт» займає одно з перших місць.

Перше бажання Великого Бобзаря земляка виконали з честю. З далішого Петербургу перевезли труну з тілом великого поета на рідну Україну і поховали, згідно з його волею на високі гори Канівські, звідки видно «і Дніпро, і кручин», звідки чути, «як реве ревучий».

Друге бажання Шевченка висловлене в другій частині «Заповіту». Поет закликав український народ до збройної боротьби за свою Волю, до повстання проти самодержавної Росії, яка в кайданах національної, політичної і соціальної неволі тримала поневолених наш народ.

Третє бажання Шевченка висловлене в третьій частині «Заповіту». Поет бажає, щоб Україна стала вільною і щоб у «вільній новій сім'ї» загадали земляки «не злам тихим словом» своєго Пророка і Поета-борця, який своє вогнене, гніве і палке поетичне Слово поставив на сторожі інтересів і прав поневоленого україн-

ського народу. І це могутне слово Великого Бобзаря розбудило народ від сну, воно збудило національний організм і вивело його на шлях відродження, оновлення.

В чорні часи російської царської реакції, коли на всіх язиках все мовчало, коли українське слово було під суворою забороною («українського язика не було, нет и быть не может»), — в дні Шевченкових роковин у вузькому колі національно спілком Українських родин з величим піднесенням зустрів незабутній «Заповіт» і насажував нашу молодь новою енергією, завзяттям, поривом до діла, до чину!

В ясні, світлі, радісні часи Великого Національного Відродження, в незабутньому 1917

році, в кожнім місті, в кожнім селі, в кожнім хуторі нашої Визволеної України зустрів магічний спів безсмертного «Заповіту». Потім співали на почилих грудях многомільйоновий відроджений народ! «Заповіт» став нашим Національним Гімном! В ньому воно висловлені не тільки бажання геніального поета, в ньому яскраво, чітко висловлені прагненнями всього національного народу, всієї нашої многострадальної матері-України:

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражо злому кров'ю
Волю окропіте.

П. О.

Як Шевченко писав «Заповіт» Різдвяна новела

Шевченко тяжко зітхнув і вілкунув край ковдри. Він почував себе щораз гірше. Обличчя палають. Голова ставала важкою. Дихання з труднощами виривається изазови. Нестерпно було лежати під важкою ковдрою, коли все тіло горіло і пекло болгнем.

— Що це? — сам себе питав поет. — Так погано, як тепер, здається, ніколи не було мені. Звідки таке ліхо? Невже не смерть?..

Його погляд обігав прикрасені примітивними дубочинами картинастією вінчані, падав на невеличкій стільчику біля ліжка, де по руці склянки з водою та пляшечки з ліками лежала зелена ялинкова вітка, яку добили з друзів пронесли, щоб відзначити нинішній день — 25 грудня 1845 року.

— Так, так, сьогодні — перший день Різдва, — слабко посміхнувся Тарас. — Важко, невимовно важко було в інші роки, не те що сьогодні, хліба бракувало на Святвечір, нескажаним мукам піддавав мене Енгельгардт, але в такому стані ніколи не доводилося мені зустрічати велике свято.

Думки плутались в його голові. Свідомість неминучого кінця в той час, коли так потрібна була кинута діяльність, — це пригнічувало поета.

— Народе мій, — думав Шевченко. — Доля моя нерозривно зв'язана з твоєю. Той страдницький шлях, який довелось мені перетріти, у незвідно більшій мірі вілчув і вистраждав ти. І коли почастило мені вірватися з занюючів кріпакства, злобути освіту, я ці на хвилину не забув тебе, не забув, що нерозривно зв'язаний з тобою, не забув, що вийшов із твоїх мас.

Поет тяжко дихав. У його розпаленій уявлі розгорталися картини непозивного минулого, світком яких він був. Швидко розвільтися яновською романтичною мрією про можливість легкого відродження рідного краю. Невимовне горе заступило першим разом від походів відомої по Україні вперше за 14 років. Страхітливі спені кріпакського пекла морозили душу.

I як ударі дзвону на сполох, загреміли тоді в Україні слова послання живим і мертвим і неніздріженим землякам. Велетенська сила, пристраст, глибока протесту, з яким обрушився поет на винуватців народного лиха, сквіливалася всіх, прокотилася по всій українській землі.

Слідом за посланням забреніли на тихненні

strophi інших полум'яніх поезій. Вони визначали весь напрямок його творчості, вони нерозривно зв'язали його з народом, як речники і натхненника мільйонових мас.

І тепер, коли Шевченкова поезія викликала такий відгомін у народі, коли він ясно стигав наближення вогню нового з Холодного яру, прикро і горко було розставатися з життям.

— Я мушу лишити народові щось, — думав Шевченко. — Нехай це буде заклик, послання чи прощання, тільки нехай воно дасть напрямні масам, буде їм працопом, кліче їх уперед. Нехай це буде заповіт мій заповіт народові. О, рідна Україно! Як я люблю тебе. Нехай поховаю мене серед типового твоєго краєвиду, щоб вілчував я і простори безкрайніх степів, і шум Дніпрових хвиль, і горде прагнення доторгом стірмівських круч.

Поет лістів олівець і запиняє зошит. І коли на білому папері з'явилася перша рялка нового твору, десь далеко, з іншої частини будинку поплила фортечівська музика і можна було почути дитячий спів.

Різдвяні звичаї в Карпатській Україні

Святкування Різдва в Карпатській Україні (на Верховині) — не те, що святкування в західній Європі. Верховинське Різдво — це наше старе свято «Хлібозбору». Колись, в старі ногаївські часи, малі нащі прарабатки мітоло-гічно-святочний празник: Свято Хлібозбору, що приваджало десь на той сам час, що й іншіше Різдво. Святкували його тоді, як піч стала коротшати. Опісля воно сплилося з Різдвом Христовим.

Подивися отже, як святкує верховинець. Напередодні свята Святого Вечора напече газдина сім пшеничних паланінь — шість менших, а сьому найбільшу і називається вона «кочовиця» (а скоріше, келечув).

Обавязково, хоч і набільша господиня, але на Святій Вечір приготує вона пісну вечірю з дванадцятьма стравами (а також 12 різномінів страв замішав до тіста головний хліб «коротупа» і так його випече). Ця страва складається з таких сортів: риба, пшениця, капуста, сочевичник, риж або пшено, гречка чи сочевичник, фасоль, горох, біб, сливи чи сушені яблука, орехи і мед. Як бачимо, в тут засту-

Під звуки зворушили поета, нагадали йому його дитячі роки.

— Однак треба писати, — сказав він сам собі і знову взяв олівець. — Коли нестримним потоком політися в сине море кров ворогів, тоді я забуду все, що було мені найдорожчим і припаду з гарячою віячною мітзою до Бога.

Шевченко писав. Його руки трептіли. Серце било сильніше. Він вілчував велике напруження. Однак свійськість підказувала йому, що кульмінаційний момент ще попереду, що те основне, заради чого писе весь пей заповіт, ще не сказано, що його треба ще виключувати на склоніах віра. В сногах поета всталі оповідання діла про гайдамаччину, він згадав ножі і полум'я колівщини.

— Так пехай же, поховав мене, встань народні маси, зірну кайдани тяжкого робства і окуплють прийдешній волю кров'ю злих ворогів.

Нові рялки з'явилася на папері.

— І тоді після славної перемоги, зібрались у сім'ї великий, сім'ї вольї новій вороги згадують і про мене, вони не забудуть пом'янути мене позлими тихими словом.

Після величезного внутрішнього напруження в піковому моменті Шевченко дописував заповіт.

Було чуті, як неслася музика та звуки танців і веселі сміх дітей. Шевченко втомлено, але вже не так безнадійно, як раніше, посміхнувся.

— Шаслив! Хай веселяться. Але і виконаєвій обов'язок перед народом. Я залишив йому свій заповіт, да Йому дороговказ, а сам, коли на те Божа воля, спокійно помру.

Зніснілений творчою напругою поет втомлено закрив очі. Ще кілька хвилин, і він заснув глибоким сном. В унісон його важкому диханню долітала вілгомонія різнявих співів, а на стільці біля ліжка лежав зошпит, німий свіжотого, що вільготно вільготився, якому долею судилося зберегти на своїх сторінках безсмертний твір, що вілограв роль справжнього національного заповіту.

Г. Л.

плене, як лускована, огоронництво, садівництво, пасічництво, а навіть раба. Цікаво, що було зі святинею народу? Святиня була відкрита й бараболі я ніколи не бачив, щоб туди вільзали; здається, вони не входять в ракубу, бо це ж пізні «зайди».

Надходить очікуваній «Святий Вечір». Нагодують хлібому, бо в цю ніч «розрівнюються на хвилини небеса», і вона може поскаржитися на свого дедачого господаря своему Створителеві... Господар візьме сокиру, зайде в салок, об'є золом'янину перевесом може рідоче дерево, ще й погрозить обухом, щоб цього року та груша, чи яблуна розігна... Обавязково, хоч і набільша господиня, але на Святій Вечір приготує вона пісну вечірю з дванадцятьма стравами (а також 12 різномінів страв замішав до тіста головний хліб «коротупа» і так його випече). Ця страва складається з таких сортів: риба, пшениця, капуста, сочевичник, риж або пшено, гречка чи сочевичник, фасоль, горох, біб, сливи чи сушені яблука, орехи і мед. Як бачимо, в тут засту-

той з найдавніших релігійних переказів арійських народів. У пізнях переробках післь колядки вони перетворюються в «кедрове дерево», з якого будеться українська всезародна святиня — Софійська церква в Києві. Колядка — немов переносить погляд з неозорого Весітуту на пінду Рідної Землі.

Або ось в іншій колядці поетичний образ пасливого прапорянтого господара, що у святої Коляди-Різдва вільновідає він правленій праці та приймає гостей:

...«Ой у вашого господарца! (Приспів: Біг Йому дав — не завилуйте!)... Попіренько йому красно вметене. На тім подвір'янку святиню стоять. А в тій святиню тесові стояли. А по тих столах тонкі обруси. На тих обрусах все колачеве. Все колачеве — житні пшеничні. Коло колоців житні чаші. Житні чаші з зеленим вином. З зеленим вином, з солодким медом. За столом сидять три товариші...»

Хот ж ці три товариші, що їх так гостинно приймає та частують пасливий господар? У пізняй формі колядки — це «три гостинки з неба» — три свята: Святе Різдво, святый Василь та святий Ведохрещі. А в старій формі:

«Перший товариш — ясень місячник, Другий товариш — світле сонечко, Третій товариш — дрібний дощник».

спів на руці, переступає сокиру, застановляється серед хати й тричі здоровить цілу сім'ю словами: «Кланяється сином...» На це жінка йому відповідає також тричі: «Будь здоров хлопом...» (хлопом — значить: сильним, міцним).

Господар ставить спів у кут біла стола, потім вносять ставки або дрібні соломки і звільняють розтряс на хаті. Це щоб росла паша подостатком. І не вимітають цілі три дні свят.

Вечера починається вареною пшеницею з мелом. Це обов'язкове. «Корочун» тримають аж до Нового Року. Коли ж його замочать у

воду на Йордані, роздроблюють і подають маржині.

Отак святкують на Карпатській Верховині «Святий Вечір». Після вечеї приходять колядники; їх гості — малі оріхами, солодощами, грізми, а великих чаркою й закускою. Про якісні ялинки не знають. Це й досі є наш старинний мітологічний празник, що з прийняттям християнства перейшов майже ненарушно, зі своїми старинними звичаями й з повним перемоніалом. Це ж є старе свято «Хлібозбору», яке так гарно описує наш великий історик М. Грушевський.

Стипендії для українських студентів

Комісія Допомоги Українському Студентству, беручи на увагу те, що незабаром починається навчання у високих школах, взиває заинтересованих студентів вносити прохання про одержання стипендії на зимовий і літній семестри 1945-46 року.

Із стипендійного фонду можуть користати студенти високих шкіл ефективно вписані і зорганізовані у студентських організаціях.

Розміри стипендій такі:

1. Для студентів, що не мають північної допомоги, місячно 100—150 РМ.

2. Для студентів, що мають частину допомоги від УНРРА, міс. 70—100 РМ.

3. Для студентів, що мають повну допомогу від УНРРА, міс. 25—50 РМ.

Допомогу на шкільні оплати і закупно начучного призначення Комісія уділюватиме в міру фінансової спроможності на окреме прохання.

З'їзд українських жінок в Авгсбурзі

В Авгсбурзі в грудні м. р. відбувається двоєдній установчий з'їзд Об'єднання Українських Жінок на еміграції, на який прибуло 47 делегаток із 26 жіночих осередків та 4 жіночих організацій. З'їзд, після заслухання звітів з поодиноких осередків, накреслив план праці Об'єднання та визначив його завдання, які полятимуть в організації жіноправия.

Мандрівні концерти

Українська капела бандуристів ім. Т. Шевченка під керівництвом Григорія Китаєвого в процесі своєї праці значно культурно зросла, тому й концерти її на терені Баварії користуються заслуженим успіхом.

Програма концертів досить різноманітна. Розпочинає її сумна мельодія до слів Т. Шевченка «Думи мої», охане дали голоси ростуть, і ця пісня закінчується піднесенним акордами. Ніжно, ледве чутто починається і народна пісня в гармонізації Лисенка «Ой, на горі та жені жнуть», але далі пісня стає вираз-

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЮРІЯ КОСАЧА

Спілка письменників і журналістів у Регенсбурзі влаштувала 13. I. 46 авторський вечір визначного письменника Юрія Косача. Письменник читатиме нові прозові й драматичні свої твори.

Початок о год. 16.

Про місце буде оголошено додатково в пла- катах.

ВИБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ОСЕЛІ В РЕГЕНСБУРЗІ

В українській частині чужинецької оселі в Регенсбурзі в неділю 30 грудня відбулися вибори до ради української частини оселі. Завдання Ради, що складається з 12 членів та 5 заступників, ініціювало практику управи української частини оселі, контролювати її працю, призначати та звільняти начальника оселі. До виборів виготовлено дві листи кандидатів до Ради. У голосуванні брали участь 877 виборців, з загального числа 1.115 учасників голосувати. Листа ч. 1 одержала 329 голосів, листа ч. 2 — 548. Таким чином, перемогла листа ч. 2.

Виборча комісія, повідомляючи про вислід виборів, підкреслила, що обов'язком нововиборної Ради оселі є одинаково дбати про всіх мешканців оселі та одинаково захищати громадські інтереси як групи, що виставляла листу ч. 1, так і групи, що подала листу ч. 2.

ДО ЧИТАЧІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Подаємо до відома громадянству, що надалі Видавництво передплати на тижневник «Слово» не прийматиме.

За внесену передплату Видавництво надішле інші видання, які приблизно відповідатимуть відпаченні сумі.

Тижневник «Слово» продаватиметься лише на оселі в Регенсбурзі.

Дирекція Видавництва

до власноручно написаного прохання треба долучити анкетний листок, коротку автобіографію, посвідку впису на високу школу та посвідку фреквенції, кольковій, іспитові посвідки і ін.

Прохання просимо пересилати через студентські організації до найближчих філій у Мюнхені та Регенсбурзі. Якщо у найближчій окрузі немає філії, тоді пересилати прохання до Централі Комісії у Фюрті, Марієнштрассе 4.

Більші інформації дають студентські організації, філії або Комісія у Фюрті; там же видають анкетні листки.

Комісія Допомоги Українському Студентству

Всі українські часописи просимо передувати нашу оповісті.

Капелі бандуристів

нішов і, схарактеризувавши незабутні образи Дорошенка та Сагайдачного, закінчується бандуристами мотивами. Так само піднесено і відразу переливається запорізький марш, повний мужніх звуків і свідомості того, що «взруге не вимирати».

Народні пісні в гармонізації Лисенка «Ой попили ути против води прудко» і «Котилася ясна зоря з неба», сольбо в якій застівують бандуристи Черненко, Назаренко і Минайло, пливуть мельодійно і плястично.

З жартівливих пісень особливо живо виконані «Ой впадівся журавель» і «І шумить і гуде», де яскраво пікрується їх легкий союзовий гумор. Так само «Віл Клава до Лубеня», ритмічний танковий спів з поступовим зростанням темпу, заслужено захоплює слухачів. Мистецький рівень мають і сольові виступи. Соліст Евген Цюра в гармонізований Котком пісні «Ставок заснув» виявляє несильний, але превімній голос і повну музикальності. У думі про козака Голоту Зіновія Штокалки виявляє добру піктюру та високу техніку виконання дум. Майстерно виконує він також пісню «Слава мужні грекам». Та ж майстерність визначає й інструментальні дует «Ой вербо, вербо». Петра і Григорія Китаєвого. Назагал добре також виконує народну пісню «Закувала та сива зозуляська», квартет у складі Евгена Цюри, З. Штокалки, Листовиця і Степана Ганущевського. Цей квартет співає також і жартівливи пісні «Ой лівчиня горлиця». Концерт закінчує пісня «Закувала та сива зозуля» у виконанні всього ансамблю. Сольбо застівують Йосип Панасенко.

Велике захоплення, з яким скрізь зустрічають виступи капелі українські слухачі, а також численні американські гости, є погордою капелі за її майстерність.

Л.

Бад Тольп. Генерал-лейтенант Л. К. Траскот, командант 3-ї американської армії і східнього американського мілітарного дистрикту, подав до відома, що старшинам 3-ї армії вдалося по довгих розшуках знайти оригінали таких дуже важливих документів:

- 1) Політичний тестамент Альфо Гітлера;
- 2) приватний тестамент Ад. Гітлера;
- 3) свідоцтво вінчання Альфо Гітлера й Еви Бранн;
- 4) лист Мартина Бормана до адмірала Деніца, якому передано два перші вище згадані документи;
- 5) три фотографії, з яких 2 представляють правдоподібно Еву Бранн, а третя якось невідомого юнака у віці 12 літ;
- 6) документ подорожі, датований 16 травня 1945, виставлені для Вільгельма Цандера, СС-штандартенфюрера і водночас ад'ютанта Мартина Бормана.

За вказівками британської контррозвідки знайдено Цандера в селі Тегернзе, біля Бад Тельпі. Цандер переховувався під прізвищем Павстін. В домі родичів, Павстінової приятельки знайшли органи З американської армії валізу, в якій були всі вищезгадані документи. Всі вони мають дату 29 квітня 1945 р.

Покищо подано до загального відома тільки уривки з них.

Так, наприклад, пише Борман до Деніца: «З уваги на те, що майже всі наші дівізи вийшли з ладу, наше становище виглядає безнадійним». І далі: «Вчора ввечері фюрер проголосував свій політичний тестамент».

У своєму приватному тестаменті висловлює Гітлер свою останню волю, що його тіло і тіло його дружини Еви Бранн мають бути вегайно спалені. Гітлер заявляє, що він одружився з Евою Бранн після того, як вона рішила ділити з ним долю в обложеному Берліні.

У своему політичному тестаменті визначив Гітлер членів нового німецького уряду і дав їм доручення «продовжувати війну всіма способами».

Свідками політичного і приватного тестаментів: А. Гітлера були: Мартин Борман, др. Йосіп Геббельс і фон Бельз.

До публічного відома подано також той уривок Гітлерового тестаменту, в якому він назагається скинути з себе відповідальність за світову війну 1939-45 р.

Із знайдених документів виявляється, що

З Бремена до Нью-Йорку пошили в кораблі з імігрантами

Вашингтон. Незабаром мають приїхати з США до Європи три американські високі урядовці, щоб приспіти та технічно підготувати реалізацію інструкції президента Трумена щодо допущення «вікінгів», що знаходяться в Німеччині, на американський континент.

Ці три високі урядовці — це іміграційний комісар Вуд Карузі, шеф паспортового відділу міністерства закордонних справ США Говард К. Грервер та один з вищих урядовців американської служби здоров'я др. Ральф Вільямс. Іміграційна акція має бути національною, підготовленою в американській зоні Німеччини. Уряд, що видаватиме візи, має бути по змозі якнайскоріше відкриті у Франкфурті, Штутгарті, Мюнхені, Бремені, Гамбурзі та Берліні.

Транспорти імігрантів до США мають відбуватися шомб'ячно двома пароплавами, що відплыватимуть з пристані у Бремені до Нью-Йорку. За переведенням цієї акції має бути відповідальним правний відділ іміграційної та патрулізаційної служби США. Цей відділ співпрацюватиме також з колективною громадяниністю та підприємствами.

У ВАГА!

Хто має українську машину до писання та погоджується передувати на восківіах у себе вдома підручники, просимо заявити Видавництву «Слово». (10 блок, кім. 205).

Найкращу приємність другові зробиш, пославши йому серію багатокольорових різьбяніх листівок, мал. художниці Галини Мазепи з святочними та новорічними побажаннями, а

Найкращий подарунок під ялинку — це

Українсько-англійський словник

В. ЗАХАРКОВА

Накладом видавця Михайла Борецького який придбати можна в кожному Українському Представництві та в Управах Таборів. Таючи повідомляємо, що Управи таборів чи інші установи можуть придбати словник для комісійного продажу із значною знижкою.

Адреса: Регенсбург, Унтере Бахгассе 2/II. Михайло Борецький.
Райони, що не мають ще словника зовсім, просимо повідомити нас.

Знайшли тестамент Гітлера

Гітлер наказав своїм підвалинам покинути Берлін і даці вести боротьбу поза столицею Німеччини.

З свідчества вінчання виявляється, що свідками вінчання Гітлера з Евою Бранн були др. Геббельс і Борман та що Ева Бранн народжена 6 лютого 1910 р. в Мюнхені і жила в тому місті по Вассербюргештр. 12.

Треба сподіватися, що проголошення цієї знайденої документів принесе ще одну ревельянцію.

ЧЛЕНЫ СВІТОВОГО СОЮЗУ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК ВІДВІДАЮТЬ НІМЕЧЧИНУ

Гамбург. Британська військова влада видала дозвіл визначеним професійним спілкам Великої Британії, Советського Союзу, США, Франції, Голландії та Чехословаччини на відвідання британської окупованої зони в Німеччині. Аліянська Контрольна Рада має дозволити поширити ці відвідання на союзницьку, американську й французьку окуповані зони. Ці відвідання запропоновано на першому світовому конгресі професійних спілок у Парижі. Делегація, що прибула до Німеччини, буде цікавитися проблемою професійних спілок та питанням праці у Німеччині.

НАРДИ ПРО ЗЛІТТЯ ДВОХ НІМЕЦЬКИХ ПАРТИЙ

Берлін. Центральне керівництво єдиної демократичної партії Німеччини та центральний комітет комуністичної партії Німеччини під час параду у Берліні ухвалили створити спільну комісію, що має підготувати зліття обох партій в одній. Як повідомляє «Міттельбадеріше Цайтунг», ці постанови, в наслідок різних обставин у різних окупованих зонах, мають лише практичне значення для Берліну та советської окупованої зони.

ПРОЦЕС ВОЕННИХ ЗЛОЧИНЦІВ У ЛЕНІНГРАДІ

Ленінград. В Ленінграді на військовім суді почався процес проти чотирьох офіцерів та сімох вояків колишньої німецької армії, яких обвинюють в масових мордованнях та інших злочинах, що вони їх вчинили в ленінградській області під час німецької окупації. Дев'ять обвинувачених призначили себе винними.

ГЕНЕРАЛ МИХАЙЛОВИЧ ПЕРЕХОВУЄТЬСЯ В ГОРАХ

Як повідомляє кореспондент американського часопису «Старс енд Страйпс» Артур Ноес, у Югославії, в горах на південні від Білгороду, переходити генерал Михайлівич, прихильник югославського короля, з вірним його військом, що нараховує 60—70 тисяч осіб. Це військо має добре склади та співпрацює з населенням, що ставиться прихильно до короля. Діяльність Михайлівича обмежується тепер пізнатиличними актами та саботажами. Генерал Михайлівич сподівається, що до цього війська, яке є тепер в його розпорядженні, весною приєднаються маси, і вони зможе викликати в Югославії революцію й усунути уряд Тіта. Сам Михайлівич заявляє, що він не має спеціальних політичних переконань, але є вояком, який залишився вірним королеві Петрові.

ЗНОВУ НЕСПОКІЙ У ПАЛЕСТИНИ

Ерусалим. Як повідомляє «Асошиєйтед Прес», в наслідок заворушення, 27 грудня м. р. в Палестині заарештовано близько 2000 жителів, яких відмінено до таборів для переслухання. Таких масових арештів у Палестині ще не було николи.

ЖИДІВСЬКИЙ КОНГРЕС

Мюнхен. В Мюнхені 20 січня п. р. відбудеться конгрес жидів, що перебувають в американській окупованій зоні Німеччини.

Permitted by authority of Military Government, November 1945
Редакту Колегія. — Вдає Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обм. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Аміністрації: Регенсбург, Оселя, блок 10, кім. 205. Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11